

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.3. S. Virgilius Salisburgensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII. gentesimo septuagesimo secundo ibi hye-
 A. C. 772. mem consumebat, redux a prima expe-
Ann. Petav. ditione contra Saxones, cum usque ad
Tilian. Loi- Visurgim progressus, cepit Eresburgum,
sel. ubi fama notissimum Idolum, *Irminful-*
Cang. Gloss. colebatur, quod Numen bello præsidere
 credebant. Ingentes loci illius thesau-
 ros Carolus abstulit, templum, Idolum-
 que dejecit.

§. III.

S. Virgilius Salisburgensis.

tom.6. Conc. Eodem anno 772. Tassilonis Ducis Ba-
p. 1794. variaz vigesimo secundo, ipso juben-
Act. SS. te Concilium in loco, qui Dingolsinga
Ben. to. 4. dicebatur, celebratum est, cui interfuere
p. 310. Episcopi sex & Abbates tredecim, quos
 inter celeberrimus est S. Virgilius Salis-
 burgensis. Is, in Hibernia natus, vir
 eximiaz Doctrinae, cum in Franciam Pi-
 pino regnante venisset, hujus Principis
 animum ita sibi conciliavit, ut integro
 ferme biduo eum apud se retineret. Se-
 dem deinde Juvaviensem, quæ postea Sa-
 lisburgensis dicta, vacantem Rex ipsi
 contulit, & Ottiloni Duci Bavariaz ami-
 co suo & affini commendavit. S. Vir-
 gilius duobus annis ordinationem reci-
 pere cunctatus, nam interim cuidam
 Episcopo nomine Dobdæ, qui secum ex
 Hibernia advenerat, functiones Pontifi-
 cales commiserat, tandem populo & vi-
 cinis

cinis Episcopis instantibus, ab iisdem de-
 cima quinta Junii anno septingentesimo
 sexagesimo sexto Consecrationem Epis-
 copalem accepit. Monasterium Salis-
 burgense S. Petri, cujus Abbas fuerat,
 magnifice restauravit, & S. Ruperti cor-
 pus in novam Ecclesiam huic Sancto de-
 dicatam, postmodum Cathedralem, trans-
 tulit.

Sæcul. VIII.

A. C. 772.

Boruth Dux Carantnarum, seu Carin-
 thiorum, cum Carastum filium suum Ba-
 varis obsidem dedisset, petiit deinde, ut
 baptizaretur, & more Christianorum
 educaretur. Idem etiam ut fieret nepo-
 ti suo Chetimaro rogavit, qui ambo se-
 quente tempore Duces Carinthiorum
 fuere. Chetimarus Dux singulis annis
 ad Monasterium S. Petri veniens, & do-
 na afferens se ipsum Deo offerebat. Ali-
 quando autem S. Virgilium rogavit, ut
 ad populum suum inviseret, eumque in
 fide confirmaret; cumque S. Virgilio
 aliunde occupato negotiis ire non lice-
 ret, misit Episcopum nomine Modestum
 cum quatuor ex suis Presbyteris, Diaco-
 no uno & aliquot Clericis, data ei pote-
 state Ecclesias consecrandi, & Clericos
 ordinandi. Modestus usque ad finem
 vitæ suæ ibi permansit, eoque defuncto
 Dux Chetimarus iterum rogare S. Vir-
 gilium, ut veniret; sed renuit impedi-
 tus seditione in illa Regione commota.

Aa 5

Misit

Sæcul. VIII.
A. C. 772.

Misit vero unum ex illis quatuor Presbyteris, olim Modesti Episcopi sociis, qui etiam exorta nova seditione inde rediit. Rebus postmodum compositis S. Virgilius alios duos diversis temporibus Presbyteros delegavit; verum Duce Chetimaro mortuo & tumultu in illa Regione fervente aliquamdiu nulli ibi fuere Presbyteri. Tum a Duce Vatuno rogatus S. Virgilius quater diversis temporibus Presbyteros quatuordecim illuc misit. Hæc fuere Ecclesiæ Carinthiorum fundamenta.

Tandem S. Virgilius ad extirpandam funditus Idololatriam, si quæ forte in sua Diœcesi adhucdum extarent ejus vestigia, & confirmandam fidem ipse eandem visitavit a populis jam diu exoptatus. Cujuslibet Regionis viri Principes obviam venienti cum pompa procedebant, probi omnes latus stipabant, cuncti certatim Dominum Patremque excipere gestiebant. Multas consecravit Ecclesias, & Clericos ordinavit, tum per Carinthiam transiens usque ad fines Hunnorum, ubi Dravus in Danubium sese exonerat, pervenit. Domum postea reversus resolutionem corporis sui imminere cognovit, atque celebratis SS. Mysteriis levi morbo laceffitus migravit ad Dominum vigesima septima Novemb. anno 780. In Monasterio S. Petri,

tri, quod rexerat & ædificaverat, se- Sæcul. VIII.
pultus. A. C. 773.

§. IV.

Desiderii perfidia.

Rex Desiderius, cum nullis artibus effi- *Anast.*
cere potuisset, ut Hadrianus Papa ad
se veniret, & Carolomanni filios conse-
craret, Ticino cum ipsis & exercitu egres-
sus Romam movit. Misit vero, qui præ-
cederent & Papam monerent. Is re-
spondit: *Nisi Rex Civitates, sicut pro-*
misit, restituat, & quod æquitas postulat,
faciat, frustra itineris laborem suscipit,
nam ejus conspectum subire nolo. Cum
hæc responsio Desiderium ab expeditione
non remoraretur, eumque Papa pro-
pediem adfuturum sciret, collectis, quas
potuit, copiis urbem tueri statuit, vasa
omnia & thesauros Ecclesiarum S. Petri
& S. Pauli intra mœnia comportari, &
ita custodiri jubet, ut Rex ea rapere non
posset, nisi portis manifesta vi effractis.
Tum rursus ad eum mittit epistolam per
Divina Mytheria obsecrans, ne militem in
Romanorum Ditionem se invito duceret.
Hanc admonitionem ad Desiderium per-
tulerunt Episcopi tres, Eustratius Alba-
nensis, Andreas Prænestinus, & Theodo-
rus Tiburtinus, qua Viterbii accepta Rex
a proposito desistens ad sua rediit.

Interim